

La mili, per què?

Carles Borràs i Ortiga
Josep M. Salvador i Porqueras
Robert López i Abad

«S'hi ha d'anar, tothom hi va, tu també». Aquesta és la resposta més habitual a la pregunta que plantegen molts joves. «Per què s'ha d'anar a fer la mili?. Fer la mili forma part de l'ordre establert, s'accepta com un destí fatal («s'ha de passar pel tub»).

Com a conseqüència d'aquest conformisme més de 200.000 joves de l'estat espanyol són reduïts a un «número» i són «empresonats» a les casernes militars.

Hi ha moltes raons per no anar a la mili, des de religioses (com els testimonis de Jehová), fins a d'altres de més «terrenals»:

- Anar a la mili és formar part activa de la cursa armamentista i col·laborar amb les enormes despeses que comporta.
- Representa un «secrest» legal i la supressió d'un dels millors anys de qualsevol jove.
- Anar a la mili vol dir ser membre d'un exèrcit opressor al servei de la classe dominant.
- Perquè inculquen una ideologia masclista i, a més, prohibeixen la més mínima relació afectiva amb els companys.
- Anar a la mili suposa l'anul·lació de la personalitat del jove, tot transformant-lo en un ésser que només ha d'obeir cegament i callar davant les ordres dels seus «superiors».
- Perquè la llibertat d'expressió queda completament anul·lada.
- A la mili s'aprèn una gran lliçó: «España es una, grande y libre».
- La mili és una forma de donar suport a una societat militaritzada.
- A més a més, complir el servei militar implica el risc de ser ferit, morir o bé suïcidar-se com succeeix amb desenes de joves cada any (uns 40 joves se suïciden cada any a la mili, més d'un centenar mo-

ren, i molts d'altres queden ferits).

En definitiva, objectar el servei militar és una forma activa per a lluitar per la pau i aconseguir una societat més justa.

LA LLEI D'OBJECCIÓ DE CONSCIÈNCIA

El govern de l'Estat espanyol ha elaborat una llei-càstig que pretèn regular el dret a l'objecció de consciència, i que preveu una Prestació Social Substitutòria (PSS). Aquesta PSS, segons la llei, tindrà una durada compresa entre els 18 i 24 mesos (el doble que la mili).

Resumint els principals trets d'aquesta llei es pot dir:

- Que no reconeix plenament el dret a l'objecció de consciència, ja que l'ús d'aquest dret no pot ser exercit per qualsevol persona ni en qualsevol circumstància:
 - no es reconeixen totes les motivacions per declarar-se objector, en concret els motius polítics.
 - estableix un tribunal (Consejo Nacional de la Objeción de Conciencia) que determina arbitràriament qui és reconegut com a objector i qui no ho és.
 - no recull la possibilitat de declarar-se objector durant el servei militar.
 - no accepta l'objecció en cas de guerra, considerant-la només **com una continuació i un reforçament de l'activitat militar**.
- Que estableix una prestació social substitutòria que està en contra de les conviccions dels objectors:
 - la **PSS s'organitza i estructura des d'una perspectiva militar**; especialment en qüestions jeràrquiques i disciplinars.
 - fa referència a activitats que podrien ser realitzades per aturats.
 - limita els possibles camps d'actuació i la possibilitat que l'objector decideixi el

servei civil que vol realitzar.

— es castiga durament els objectors a l'imposar-los una durada de la PSS de durada molt superior a la mili.

En definitiva, es regula l'objecció de consciència com una exempció al servei militar i com un càstig i no pas com una veritable alternativa.

Actualment la llei es troba aturada. El defensor del poble va presentar un recurs al Tribunal Constitucional.

COM I QUAN ES POT DECLARAR L'OBJECCIÓ DE CONSCIÈNCIA

Segons la llei per declarar-se objector cal presentar una instància dirigida al CNOC, que és el tribunal encarregat per la llei de recollir les sol·licituds, instància que inclourà les dades personals, els motius per declarar-se objector i els camps on es prefeix realitzar la PSS.

Hom es pot declarar objector en qualsevol moment des que el mossò s'inscriu fins 2 mesos abans de la data d'incorporació a files. Durant la mili no és legal fer-se objector. Després de la mili si que és legal, evitant així la mobilització en cas de guerra. L'únic que s'ha de fer és tornar la Cartilla militar acompanyada de la instància.

L'OBJECCIÓ COL·LECTIVA

L'objecció col·lectiva és defensada pel M.O.C. (Moviment d'Objectors de Consciència). El MOC es defineix com antimilitarista (entenent-lo com un plantejament de lluita que s'enfronta a l'estructura militar i les seves implicacions socials) i rebutja l'actual sistema de defensa armada i proposa una alternativa global de defensa popular no-violenta. Altres institucions com poden ser Justícia i Pau i col·lectius religiosos (testimonis de Jehovà) segueixen els seus propis criteris.

L'objecció col·lectiva consisteix a enviar una carta idèntica tots els objectors, una cada u, però totes amb el mateix text, dirigida al CNOC. En aquesta carta no es reconeix l'autoritat del CNOC per jutjar la consciència de cadascú, hom es reconeix com a objector i s'hi expressa el rebuig a la PSS en les condicions actuals. Es pretèn mitjançant la carta col·lectiva evitar possibles discriminacions.

Aquesta carta col·lectiva s'ha de presentar per duplicat al Registre del Govern Civil. Passats els sis mesos el CNOC acostuma a enviar una carta reconeixent el jove com a objector. En el cas que això no succeeix el duplicat de la instància evita la incorporació a files, fins l'arribada d'aquesta. Moment que s'és objector de ple dret.

LA SITUACIÓ ACTUAL

Ara per ara es calcula que hi ha a tot l'estat uns 5000 objectors que han presentat la carta col·lectiva i es creu, doncs, que no existeix un control estricte, que pot haver-n'hi uns 15.000.

Pel que fa l'aplicació de la llei, no se'n sap res. Es troba aturada al Tribunal Constitucional. El govern no sembla tenir pressa, doncs es tracta d'un fet marginal. Per altra banda, la majoria d'objectors tractaran de fer-la inviable, fins que no s'aconsegueixi una llei que sigui acceptada pel col·lectiu afectat (els joves objectors).

L'OBJECCIÓ DE CONSCIÈNCIA AL BAIX CAMP

A la nostra comarca funciona, amb força, un moviment d'objecció, aglutinat per l'Ateneu Llibertari de Reus i adscrit al MOC. El nombre de membres del MOC del Baix Camp supera la cinquantena (tres dels quals són de Riudoms), si bé cal dir que algun d'ells pertany a comarques veïnes on no existeix un moviment organitzat.

Dintre dels actes realitzats darrerament pel MOC de Reus hi ha el sorteig de «quintos» de cervesa realitzat a la Rambla de Tarragona, el mateix dia que el sorteig dels mossos, i la «mani» a Tarragona davant el govern militar demanant la llibertat de Cesc Alexandri que congregà a més de 100 persones. En un futur immediat es preveu de fer una setmana d'objecció a Reus per tractar de difondre el que és l'objecció (els objectors no són pas uns «bitxos rars») entre els joves de la nostra comarca, que són els principals afectats.

Fonts d'informació

Guia anti-mili. Editada pel col·lectiu Mili K-K. Casal de la Pau. C/ Cervantes, 2. Barna.

«Carrega't la mili», Fullet informatiu del MOC.

Per a més informació: MOC del Baix Camp. St. Vicent, 3, ap. correus, 60. Reus.